

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra Robert Fulton

Citation: Hauch, Carsten: "Robert Fulton: 1-2. - 1928", i Hauch, Carsten: *Robert Fulton: 1-2. - 1928*, udg. af Niels Birger Wamberg , 1926-29, s. 109. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch02val-shoot-idm140500968028448/facsimile.pdf> (tilgået 22. juli 2024)

Anvendt udgave: Robert Fulton: 1-2. - 1928

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

»Ja, der er kun een Mangel ved dette Sted, men den er ikke saa ringe desværre, og den sætter os tidt i stor Forlegenhed.«

»Hvad er det for en Mangel?«

»Det falder os ofte meget besværligt at faae vort Korn malet.«

»Har I da ingen Mølle?«

»Jo, men det er kun sjældent, at vi har Vand nok til at drive den.«

»Denne Mangel er ellers ikke almindelig i dette Land.«

»Den er ikke saa ualmindelig her hos os; thi de fleste Kilder og Bække løbe jo ned imod Øst paa den anden Side af Bjergene.«

»Den Mangel maa kunne afhjelpes,« sagde Fulton, »lad mig see, hvorledes Eders Mølle seer ud.«

Vi maae ved denne Leilighed underrette Læseren om, at Fulton ikke var ganske uden Indsigt i Møllebyggenes Haandværk. Allerede i Reading havde hans Ven David Baxter givet ham et foreløbigt Begreb derom. Siden, under sit Ophold i Philadelphia, havde han, uagtet Hr. van Gehlmuydens strenge Forbud, ikke undladt at fortsætte sit Studium, og der fandtes neppe noget Mølleværk i Omegnen af denne By, med hvis indre Sammensætning han ikke i sin Fritid havde gjort sig bekendt; thi hertil blev han ledet af en hemmelig Drift, som han selv ikke kunde forklare Grunden til.

Den unge Milburn førte ham nu noget længere bort bag en Høi, i en trang, afsides Dal, hvorigjennem der løb en Bæk, og hvori Møllebygningen laae. Den syntes ikke meget stor. Vandhjulet var et saakaldet Ovenfaldshjul, det var nemlig forsynet med

et Slags Celler, paa hvilke Vandet kunde falde ned fra en betydelig Høide. Imidlertid syntes det aabenbart, at Vandmassen endog paa denne Aarstid neppe var tilstrækkelig for at sætte Møllen i Gang, og om Sommeren, forsikkrede Edvard Milburn, fandtes der sjelden Vand nok til Qvæget, og de maatte da hente, hvad de behøvede, fra en Kilde, der laae længere inde i Skoven.

»I skulde opgive at drive Møllen med Vand og forvandle den til en Veirmølle,« sagde Fulton.

»Hvorledes skulde det gaae til?« spurgte Edvard Milburn.

»Det vilde vel ikke blive saa vanskeligt; det indre Mølleværk kunde blive, som det er, I behøve blot at sætte Møllevinger paa Valsen, hvor Vandhjulet nu er anbragt, forresten maatte ogsaa Bygningen selv forandres, og desuden henlægges paa et andet Sted.«

»Troer Du virkelig, at det vilde lade sig udføre?« spurgte igjen Edvard Milburn.

»Jeg tvivler ikke derpaa,« svarede Fulton.

TOLVTE CAPITEL.

Neppe var Fulton kommen tilbage, før han udkastede en Tegning over de Forandringer, som han troede nødvendige, hvis Møllen skulde drives ved Vind. Da Tegningen var færdig, viste han den til den gamle Milburn, idet han tillige nøiere udviklede sin Plan for ham. Milburn svarede ikke stort dertil, men bad blot om, at han maatte beholde Tegningen i nogle Dage. »Du maa jo dog nu blive her i den